

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
รับที่..... 2225
วันที่ 26 มีนาคม ๒๕๖๔

ที่ พม 0202/12964

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เลขที่ 1034 ถนนกรุงเกษม แขวงหนองหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร 10100

26 มีนาคม 2550

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร 0503/11479 ลงวันที่ 27 กันยายน 2549

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. จำนวน 140 ชุด
2. แผ่นดินสก์เกตร่างพระราชบัญญัติฯ จำนวน 1 แผ่น
3. Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีส่งคืนร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

เพื่อพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ความละเอียดแจ้งแล้ว นี้

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขอแจ้งข้อบันดาลและเสนอร่าง
พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ดังกล่าวข้างต้น โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ยกเลิกพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
- กำหนดความหมายคำว่า หอพัก คือสถานที่ใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมรับผู้พักที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี เข้าพักอาศัยโดยรับค่าตอบแทนเป็นค่าเช่า และนายทะเบียน คือ นายกเทศมนตรี นายกองค์กรบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเรียกชื่ออื่นๆ
- กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการระดับปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จากผู้แทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านเด็กและเยาวชน จำนวน 3 คน ผู้แทนสมาคมผู้ดำเนินกิจกรรมหอพัก เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่เกี่ยวกับเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน มาตรการ สิทธิประโยชน์ แก่หอพักที่ได้การรับรองมาตรฐาน การเสนอคกกิจกรรม ระบุข้อ หลักเกณฑ์ แต่งตั้งคณะกรรมการและเบรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิด โดยมี สถาบันคุณธรรมและเป็นหน่วยปฏิบัติ

(4) กำหนด....

4. กำหนดให้หอพักมี 4 ประเภท คือ หอพักชาย หอพักหญิง หอพักประจำ สำหรับผู้พักซึ่งเรียนประจำโดยสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก และหอพักสหศึกษาสำหรับผู้พักที่มีทั้งชายและหญิง พักอาศัยอยู่ในหอพักแต่ต้องแยกชายหญิงไม่ปะปนกัน และหอพักดังกล่าวอย่างน้อยต้องจัดให้มีห้องนอนของผู้พัก ห้องน้ำและห้องส้วม การบริการเพื่อส่งเสริมการศึกษาของผู้พัก การบริการของหอพัก เช่น การรักษาความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมและสุขาลักษณะ และการจัดการด้านอื่น ๆ

5. ผู้จัดตั้งหอพัก ผู้ดำเนินกิจการหอพักและผู้จัดการหอพักซึ่งได้รับแต่งตั้งจากผู้ดำเนินกิจการหอพักจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนซึ่งหากดำเนินการโดยไม่มีใบอนุญาตมีโทษทางอาญา และการไม่ออกใบอนุญาตหรือต่อใบอนุญาตดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือ ตลอดจนกำหนดค่าธรรมเนียมให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดให้ผู้ดำเนินกิจการหอพัก ผู้จัดการหอพักต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด

ผู้ดำเนินกิจการหอพักต้องดำเนินการดังนี้

(1) จัดให้มีระเบียบประจำหอพักซึ่งได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนและปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย คือ หลักเกณฑ์การรับผู้พัก อัตราค่าเช่าหอพัก เงินประกัน ค่าอาหารและค่าบริการอื่น ๆ เวลาเข้าออกหอพักและระบบรักษาความปลอดภัย การเยี่ยมผู้พัก การรักษาพยาบาล การค้างแรมที่อื่น การห้ามผู้พักไม่ให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง การห้ามเล่นการพนัน การเสพยาเสพติดและสุรา รวมถึงการมัวสุนและรายชื่อผู้ดำเนินกิจการหอพักอย่างน้อยหนึ่งคน

(2) ป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพักและประเภทหอพักเป็นภาษาไทยและได้รับยกเว้นภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

(3) การเลิกกิจการหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนและปิดประกาศในที่เปิดเผยไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนเลิกกิจการหอพัก

(4) ผู้ดำเนินกิจการหอพักและผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของผู้พักตามระเบียนของหอพักและระเบียนที่คณะกรรมการกำหนด

6. หอพักซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานหอพักอาจได้รับสิทธิประโยชน์และการสนับสนุนจากรัฐ คือ การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากรและค่าธรรมเนียม ค่าสาธารณูปโภค การอุดหนุนด้านการเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ หรือการสนับสนุนด้านวิชาการและอื่น ๆ

7. กำหนดให้พนักงานเข้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่เข้าไปในหอพักเพื่อตรวจและควบคุมหรือเรียกผู้ดำเนินกิจการหอพัก ผู้จัดการหอพักหรือบุคคลอื่นมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพักและกำหนดเมื่อผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพักฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้ นายทะเบียนมีอำนาจควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งหอพักหรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมติจากคณะกรรมการ

8. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกฎหมายระหว่าง ระเบียน เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองนิติการ

โทร. 0 2306 8689-93

โทรสาร 0 2306 8690

ร่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยหอพัก

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.๒๕๐๗ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สาระสำคัญและรายละเอียด
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพักไม่สอดคล้องเหมาะสมสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดแนวทางและวิธีการ
ในการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินกิจการหอพักให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก
และเยาวชนที่อยู่ระหว่างการศึกษาเล่าเรียน ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการ
กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยหอพัก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“หอพัก” หมายความว่า สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อค่าเนินกิจการรับผู้พัก ซึ่งเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป โดยจ่ายค่าตอบแทนเป็นค่าเช่า

“ผู้พัก” หมายความว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาในระดับไม่สูงกว่า ปริญญาตรี แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือผู้ซึ่งสมรสแล้วตามกฎหมาย

“นักเรียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“นิสิต นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ใน สถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชนที่ผู้พักจำลังศึกษาเล่าเรียน

“ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้จัดการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) นายนองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๔) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๕) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเรียกชื่ออื่นนอกจาก (๑) ถึง (๔) สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือผู้ช่วยพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง และให้หมายความรวมถึงผู้ช่วยรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายนองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภาระหมายจัดตั้ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการกระทรวงนั้น

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวง

ศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการด้านเด็กและเยาวชนจำนวนสามคน และผู้แทนสมาคมผู้ดำเนินกิจการหอพักจำนวนหนึ่งคน โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๗ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน มาตรการ และสิทธิประโยชน์แก่หอพักที่ได้การรับรองมาตรฐานดำเนินการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎหมายและระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานหอพัก และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการส่งเสริมกิจการหอพัก

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านดำเนินกิจการหอพัก รวมทั้งมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบหอพัก ทั้งของรัฐและเอกชน

(๖) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของการบังคับใช้และเสนอแนะปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้

(๗) เปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับหอพัก

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิเศษทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการโดยอนุโรม

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพาะคราวละสามปีได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพรະบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อน
ความสามารถ

- (๔) ได้รับโภจจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง
บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันตามมาตรา ๖ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง^๒
แทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่งมิได้มีการแต่งตั้ง^๓
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลาญก่อนจนกว่า^๔
จะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่
อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยซึ่งข้าดของที่ประชุมให้อีกเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ^๕
ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ข้าด

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและ
ผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานอธิการทั่วไปของคณะกรรมการ
- (๒) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ
องค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการหอพัก
- (๓) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการในการกำหนดมาตรฐานกิจการหอพัก
- (๔) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายรวมทั้งแผนงานในการส่งเสริม
กิจการหอพัก แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

การดำเนินกิจการหอพัก

มาตรา ๑๔ หอพักมี ๕ ประเภท คือ

- (๑) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย
- (๒) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง
- (๓) หอพักประจำ สำหรับผู้พักที่เป็นนักเรียน นิสิตนักศึกษาเรียนประจำ โดยสถานศึกษา เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก

(๔) หอพักศึกษา สำหรับผู้พักที่มีทั้งชายและหญิงพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกัน โดยมีการแยกเป็นส่วนสัดอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. เป็นหอพักที่มีสองอาคารขึ้นไป มีผู้พักที่เป็นชายและผู้พักที่เป็นหญิงพักอาศัยอยู่ ในแต่ละอาคารโดยจะใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกันก็ได้

ข. เป็นหอพักที่มีผู้พักที่เป็นชายและผู้พักที่เป็นหญิงพักอยู่ในอาคารเดียวกันแต่แยกชั้น ที่พักและทางขึ้นลงมิให้ชายหญิงปะปนกัน โดยจะใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกันก็ได้

ในการกำหนดรูปแบบและวิธีการปฏิบัติตาม (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หากหอพักตาม (๑) (๒) และ (๔) มีนักเรียน นิสิตนักศึกษาเข้าพักไม่เต็มตามจำนวนห้องพัก กรณี เช่นวันนี้ให้รับบุคคลซึ่งมิใช่นักเรียน นิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัยด้วยก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นเพดเดียวกันกับผู้พัก

มาตรา ๑๕ ให้พนักงานส่วนห้องถินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแจ้งให้ผู้ขออนุญาต ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารเพื่อประกอบกิจการหอพักแต่ละประเภททราบเกี่ยวกับลักษณะและประเภทของ หอพักตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการหอพัก โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการ หอพักจากนายทะเบียน

ผู้ดำเนินกิจการหอพักตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) และ (๔) ต้องแสดงใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ชัดเจนในหอพัก

มาตรา ๑๗ ผู้ดำเนินกิจการหอพัก ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟื้นฟื้นเพื่อนไม่สมประกอบ
- (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษารถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- (๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการนิโนติบุคคลเป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวาระหนึ่งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๔ หอพักอย่างน้อยต้องจัดให้มีมาตรฐานในการจัดสถานที่ บริการและการจัดการดังต่อไปนี้

(๑) ห้องนอนของผู้พัก ห้องน้ำและห้องส้วม
(๒) การบริการเพื่อส่งเสริมการศึกษาของผู้พัก เช่น สถานที่อ่านหนังสือ อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์กีฬา

(๓) การบริการของหอพัก เช่น ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมเยียน ห้องอาหาร สาธารณูปโภค การรักษาความปลอดภัย

(๔) สิ่งแวดล้อมและสุขลักษณะ
(๕) การจัดการด้านอื่นๆ ของหอพัก เช่น อัตราค่าเช่า การบริหารจัดการ การประกันภัย การมีส่วนร่วมของผู้พัก เป็นต้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรฐานหอพักตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่มาตรฐานเรื่องใดได้กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายอื่นแล้ว คณะกรรมการอาจไม่กำหนดก็ได้

มาตรา ๑๕ การขออนุญาตจัดตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้นายทะเบียนคำนึงถึงกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีสถานที่ตั้งในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
(๒) ไม่อยู่ในสถานที่ล่อแหลมต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
(๓) มีบริการสาธารณูปโภคที่เพียงพอ
(๔) ความสอดคล้องกับมาตรฐานของอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและการสาธารณสุข

การขอต่อใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ทั้งนี้ไม่เกินอัตราตามท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าต่อใบอนุญาต ค่าใบแทนใบอนุญาต และรายได้อื่นๆ ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๑ ในอนุญาตให้ตั้งหอพักมีกำหนดสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตลิขสัญไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต

กรณีมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการหอพัก ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการหอพักต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๒ ในกรณีนายทะเบียนไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่วนในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๒๔ หอพักจะดำเนินกิจการได้ ต้องมีผู้จัดการหอพัก

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดการหอพัก เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งจากผู้ดำเนินกิจการหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ในกรณีผู้ดำเนินกิจการหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดاجะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย

ผู้จัดการหอพักต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้ดำเนินกิจการหอพักตาม มาตรา ๑๗

มาตรา ๒๖ การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก และการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้นามาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการอุทธรณ์ในกรณีตั้งกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ผู้ดำเนินกิจการหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ชื่อย่างน้อยให้มีข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- (๑) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก
 - (๒) อัตราค่าเช่าหอพัก เงินประกัน ค่าอาหารและค่าบริการอื่น ๆ
 - (๓) เวลาเข้าออกหอพักและระบบรักษาความปลอดภัย
 - (๔) การเยี่ยมผู้พัก
 - (๕) การรักษาพยาบาล
 - (๖) การค้างแรมที่อื่น
 - (๗) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง
 - (๘) การห้ามเล่นการพนัน การเสพยาเสพติดและสุรา รวมถึงการมั่วสุมด้วย
 - (๙) รายชื่อผู้ดำเนินกิจการหอพักอย่างน้อยหนึ่งคน
- จะเป็นประจําหอพักตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ได้มีนายทะเบียนได้เห็นชอบแล้ว
การแก้ไขเพิ่มเติมจะเป็นประจําหอพัก ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนจึงจะ
ประกาศใช้บังคับได้ เว้นแต่หอพักตามมาตรา ๑๔ (๓) ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๒๙ ผู้ดำเนินกิจการหอพักที่ได้รับใบอนุญาตต้องจดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภทหอพัก เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอดูเห็นได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยแพร่เห็นได้ชัด
จากภายนอกอาคาร

ป้ายหอพักตามวรรคหนึ่ง ได้รับการยกเว้นภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

มาตรา ๓๐ การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก ผู้ดำเนินกิจการหอพักต้องขออนุญาต เป็นหนังสือจากนายทะเบียนและได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม เว้นแต่หอพักตามมาตรา ๑๔ (๓) ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายทะเบียน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากเข้าเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต้องแสดง ในอนุญาตประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนด้วย

มาตรา ๓๑ ในการผู้ที่มีการเลิกกิจการหอพัก ต้องได้รับความเห็นชอบในการเลิกกิจการเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักปิดประกาศการเลิกกิจการไว้ ณ ที่เปิดเผยในบริเวณหอพักไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนเลิกกิจการหอพัก และห้ามดำเนินกิจการหอพักต่อไป

มาตรา ๓๒ ผู้ดำเนินกิจการหอพักและผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ดูแลสวัสดิภาพ และความเป็นอยู่ของผู้พักที่อยู่ในหอพักตามระเบียบทองหอพักและหลักเกณฑ์อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และอย่างน้อยให้มีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและอายุของผู้พัก
- (๒) ชื่อของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของผู้พัก

(๓) ชื่อ และที่อยู่ของบิตรารดาและผู้ปกครองของผู้พัก

(๔) วันที่เข้าอยู่ในหอพักและวันที่ออกจากหอพัก

(๕) ลายมือชื่อผู้พัก

รายละเอียดตามครุฑนึง หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ดำเนินการแก้ไขให้เป็นปัจจุบันแล้วให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้

มาตรา ๓๔ ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ควบคุมดูแลเมื่อห้องพักชาย และมีให้ขายเช่าอยู่ในห้องพักทุกting

มาตรา ๓๕ ผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณี ต้องไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทำงานในหอพัก และเฉพาะหอพักหญิงหรือหอพักสหศึกษาในส่วนของผู้พักที่เป็นหญิงต้องใช้ห้องพักที่เป็นผู้ทำงานในหอพัก

มาตรา ๓๖ เมื่อปรากฏ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกลอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตราย เพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิตรารดาหรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน

มาตรา ๓๗ หอพักตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๔) เมื่อได้รับการรับรองมาตรฐานหอพักมาได้รับลิขิตรายโอนและการสนับสนุนจากรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร และค่าธรรมเนียม

(๒) ค่าสาธารณูปโภค

(๓) การอุดหนุนด้านการเงินหรือวัสดุอุปกรณ์

(๔) การสนับสนุนด้านวิชาการ และอื่นๆ

หมวด ๔ การควบคุมกิจการหอพัก

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในหอพักระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร

(๒) เรียกผู้ดำเนินกิจการหอพัก ผู้จัดการหอพัก หรือบุคคลอื่นใดมาให้ถ้อยคำหรือขอเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพัก

(๓) สั่งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพัก

ในการที่จำเป็นหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าหอพักได้มิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักออกเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวาระคนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ เมื่อปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณี

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๓) ดำเนินกิจการหอพักเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักนั้น หรือถ้า เห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมัติจากคณะกรรมการกีด้วย

ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักให้ผู้ดำเนินกิจการ หอพักเป็นผู้จ่าย

มาตรา ๔๐ ในการสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินกิจการหอพักตามมาตรา ๓๙ ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินกิจการหอพัก หรือผู้จัดการหอพักทราบ

เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งคำสั่งตามวาระคนี้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการ หอพักดำเนินกิจการต่อไป เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการ ผู้ว่าราชการ จังหวัด นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดดำเนินกิจการหอพักโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งหรือสอง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกิน วันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะดำเนินการให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวัน ละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะเลิกใช้

มาตรา ๔๖ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพักซึ่งกระทำการใดมีการเล่นการพนัน เสพยาเสพติดหรือสุราแต่ละเลบปล่อยให้มีการเล่นการพนัน เสพยาเสพติดหรือสุราในหอพัก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๗ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ดำเนินกิจการหอพักซึ่งกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลท้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการลักทรัพย์ การกระทำ หรือไม่ส่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำการของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการเบรียบเทียบปรับในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อได้เบรียบเทียบแล้วให้ลิขธิในการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นเป็นอันระงับไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ ให้หอพักที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.๒๕๐๗ ที่ดำเนินกิจการอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นหอพักตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ บรรดาภูมิกระวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.๒๕๐๗ ให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการออกกฎหมายกระวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๑,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก	๑,๐๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๕๐๐ บาท
๔. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๕๐๐ บาท
๕. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก	๕๐๐ บาท
๖. การต่อใบอนุญาตผู้จัดการหอพัก	๒๐๐ บาท
๗. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพักหรือใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก	๒๐๐ บาท
๘. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๑๐๐ บาท

**คำชี้แจงบทตรวจสอบความจำเป็นในการตรา
ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.**

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการกิจ

๑.๑ กำหนดคำนิยามคำว่า “ หอพัก ” ให้มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยหมายความว่า สถานที่ใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมรับผู้พักเข้าพักอาศัย โดยรับค่าตอบแทนเป็นทรัพย์สิน

๑.๒ กำหนดคำนิยามคำว่า “ผู้พัก” “นักเรียน” “นิสิต นักศึกษา” “สถานศึกษา” “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” “ผู้จัดการหอพัก” “นายทะเบียน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “พนักงานส่วนท้องถิ่น” ให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

๑.๓ กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเรียกชื่อย่างอื่น เป็นนายทะเบียน เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ถ่ายโอนกิจการการอนุญาตให้ควบคุมหอพักออกชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๔ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือผู้ชี้งพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง และให้หมายความรวมถึงผู้ชี้งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายฉบับนี้

๒. โครงการเป็นผู้ทำภารกิจ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๓. เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ประกาศใช้มานานแล้ว สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมหอพักไม่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดแนวทางและวิธีการในการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินกิจกรรมหอพักให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่พักให้สอดคล้องกับสภากาชาดปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงสมควรมีกฎหมายในการควบคุมการดำเนินการของผู้ประกอบกิจการหอพัก เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการศึกษาเล่าเรียน และเพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. ความเข้าซ้อนของกฎหมาย ไม่มี

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

กฎหมายที่ตราขึ้นมีบับบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และเป็นการส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวสถาบันศาสนา สถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีศักยภาพ

๖. ความพร้อมของรัฐ

กฎหมายนี้ตราโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ คณะกรรมการพิจารณาฯร่างกฎหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และคณะกรรมการพัฒนากฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นต่อกองรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน มาตรการและสิทธิประโยชน์แก่หอพัก วางแผนเบี่ยงเบากองรัฐมนตรีรับรองมาตรฐานหอพัก และหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ การให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านดำเนินกิจการหอพัก มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบหอพักทั้งของรัฐและเอกชน รวมถึงการติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของการบังคับใช้และเสนอแนะปรับปรุงตลอดจนเปรียบปรับผู้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น

๙. อำนาจในการตรวจสอบบัญญัติ

ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎหมายกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๑๐.การรับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

๑๐.๒ ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องจากร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.
ดังนี้

(๑) การประชุมพิจารณาข้อคิดเห็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ห้องประชุมตึกชั้นท่าเวย์ ชั้นที่ ๑๑ โดยสมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก

(๒) การจัดประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ที่จังหวัดกรุงเทพ
จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดอุบลราชธานี

(๓) การประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติหอพัก
พ.ศ. ณ โรงแรมแมกซ์ กรุงเทพฯ

๑๐.๓ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์
ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

๑๐.๔ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้
พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ กับร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.”	ยกเลิกกฎหมายเดิมและยกร่างพระราชบัญญัติใหม่ทั้งฉบับ แต่ยังคงใช้ชื่อเดิม
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นไป และเมื่อจะให้ใช้บังคับในท้องที่อื่นใดให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดนี้อย่างเป็นสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗	กำหนดวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้และยกเลิกกฎหมายฉบับเดิมและเพื่อเป็นการเตรียมการในการโอนภารกิจหอพักให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการออกกฎหมายเบียบค่างๆด้วย
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หอพัก” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตามพระราชบัญญัตินี้	หมวด ๑ บททั่วไป มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หอพัก” หมายความว่า สถานที่ที่จัดดังขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมรับผู้พัก ซึ่งเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป โดยเข้ามาอาศัยอยู่ในหอพักโดยต่อ挺ต่อแบบเดือน	กำหนดคำนิยามสถานที่ซึ่งถือว่าเป็นหอพักตามกฎหมายนี้ให้ชัดเจน
“ผู้พัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน	“ผู้พัก” หมายความว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือผู้ซึ่งสมรสแล้วตามกฎหมาย	กำหนด “ผู้พัก” ให้ชัดเจนตามกฎกระทรวงฉบับล่าสุด(๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘)
	“นักเรียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเที่ยงเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน “นิสิต นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือเที่ยงเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน “สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือเอกชนที่ผู้พักกำลังศึกษาเล่าเรียน	เพิ่มเติมคำนิยามความหมายของคำว่า “นักเรียน” “นิสิตนักศึกษา” และ “สถานศึกษา”

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
<p>“เจ้าของหอพัก” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกิจการหอพัก</p> <p>“ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินกิจการหอพัก</p>	<p>“ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้จัดการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดคำนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” และ “ผู้จัดการหอพัก”</p>
<p>“นายทะเบียน” ในจังหวัดพระนครและจังหวัดชนบท หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ในจังหวัดอื่น หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่หอพักดังอยู่</p>	<p>“นายทะเบียน” หมายความว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล (๒) นายนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล (๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร (๔) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา (๕) ผู้บürger ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเรียกว่าอีสานนอกจาก (๑) ถึง (๔) สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น 	<p>เพิ่มเติมนิยามโดยกำหนดให้ผู้บürger ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ถ่ายโอนภาระการอนุญาตให้ควบคุมหอพักออกชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพิ่มเติมนิยามโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลที่เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง และผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้</p>
	<p>“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าผู้บürger ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง</p>	<p>เพิ่มเติมโดยกำหนดให้ผู้บürger ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น</p>

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	“กิจกรรมการ” หมายความว่า กิจกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก	เพิ่มเติมนิยาม โดยกำหนดให้เป็นกิจกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่หอพัก ดังต่อไปนี้ (๑) หอพักของกระทรวงทบวงกรม (๒) หอพักที่รับผู้พักน้อยกว่าห้าคน (๓) หอพักที่รับผู้พักโดยไม่เรียกทรัพย์สินตอบแทน (๔) หอพักตามที่กำหนดในกฎกระทรวง		ยกเลิกความเดิมเพื่อให้สถานที่ตามมาตรา ๔ (๑) ถึง (๔) เป็นหอพักตามกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปตรวจสอบเบื้องต้นหอพักได้
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีห้องพักตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการกระทรวงนี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	กำหนดครรภ์รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ทั้งหมด ๑ กระทรวง - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนดค่าเบี้ยเลหอพักเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชน - กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ในการคุ้มครองเด็กและเยาวชน นิสิตนักศึกษา และ - กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ในการกำหนดค่าและจำนวนค่าบริการที่ต้องชำระ ซึ่งแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎหมายในส่วนที่รับผิดชอบได้ด้วย

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	<p style="text-align: center;">หมวด ๒</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก</p> <p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการด้านเด็กและเยาวชนจำนวนสามคน และผู้แทนสมาคมผู้ดำเนินกิจการหอพักจำนวนหนึ่งคน โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้</p>	<p>เพิ่มเติมความโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้แทนสมาคมหอพัก ผู้แทนสมาคมผู้ปักธง และผู้บริหารองค์กรเอกชนด้านเด็กและเยาวชน เป็นกรรมการ โดยมี พอ.สพ. เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการหอพักให้ดียิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	<p>มาตรา ๗ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการศูนย์เพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน มาตรการและสิทธิประโยชน์แก่หอพักที่ได้การรับรองมาตรฐานค้านดำเนินการหอพักตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานหอพัก และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการส่งเสริมกิจการหอพัก</p> <p>(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงาน เข้าหน้าที่</p> <p>(๕) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐ และเอกชน ที่ปฏิบัติงานค้านดำเนินกิจการหอพัก รวมทั้งมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบหอพัก ทั้งของรัฐและเอกชน</p> <p>(๖) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของการบังคับใช้และเสนอแนะปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) เมริบบทียบปรับผู้กระทำการใดที่เกี่ยวกับหอพัก</p> <p>(๘) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับหอพัก</p> <p>(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้และให้นามหอพัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการท้องถิ่น</p>	<p>กำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก</p>

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๙ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินิวาระอยู่ในตำแหน่งกราวลະສານปี ๑๙๘๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพราครบวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ดองไม่เกินสองวาระต่อ กัน	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิ
	<p>มาตรา ๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออกจากตำแหน่ง (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพระนกพร่องหรือไม่สูงวิตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเดื่อมเดี้ยยวหรือหย่อนความสามารถ (๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษานถึงที่สุดให้จำคุก (๕) เป็นนุ肯ให้ความสามารถหรือคนเสื่อมใจความสามารถ (๖) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร (๗) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร 	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
	มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเข้ามายังกับตำแหน่งมาตรา ๖ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน	กำหนดหลักเกณฑ์ที่ไว้ไปเกี่ยวกับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
	มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลา้งก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่	กำหนดหลักเกณฑ์ที่ไว้ไปเกี่ยวกับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายฉบับนี้)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	<p>มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดดังเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยข้อความของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขึ้นขาด</p>	การกำหนดหลักเกณฑ์ที่ว่าไว้การประชุมของคณะกรรมการ
	<p>มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คุณพิการและผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ</p> <p>(๒) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจการหอพัก</p> <p>(๓) พัฒนาระบบฐานรูปแบบและวิธีการในการกำหนดมาตรฐานกิจการหอพัก</p> <p>(๔) ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายรวมทั้งแผนงานในการส่งเสริมกิจการหอพัก เลี้ยว่างงานให้คณะกรรมการทราบ</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นตามด้วยของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	กำหนดให้ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คุณพิการและผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รวมถึงการกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการ

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ก. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ก. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
<p>มาตรา ๖ หอพักมี ๒ ประเภท คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย (๒) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง 	<p>หมวด ๓ การดำเนินกิจการหอพัก</p> <p>มาตรา ๑๔ หอพักมี ๔ ประเภท คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย (๒) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง (๓) หอพักประจำ สำหรับผู้พักที่เป็นนักเรียน นิสิตนักศึกษาเรียนประจำ โดยสถานศึกษานี้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก (๔) หอพักสหศึกษา สำหรับผู้พักที่มีทั้งชายและหญิงพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกัน โดยมีการแยกเป็นส่วนสัดส่วนอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ <p>ก. เป็นหอพักที่มีสองอาคารขึ้นไป มีผู้พักที่เป็นชายและผู้พักที่เป็นหญิงพักอาศัยอยู่ในแต่ละอาคาร โดยจะใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกันได้</p> <p>ข. เป็นหอพักที่มีผู้พักที่เป็นชายและผู้พักที่เป็นหญิงพักอยู่ในอาคารเดียวกันแต่แยกชั้นที่พักและทางขึ้นลงมิให้ชายหญิงปะปนกัน โดยจะใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกันได้</p> <p>ในการกำหนดครูปแบบและวิธีการปฏิบัติตาม (๔) ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>หากหอพักตาม (๑) (๒) และ (๔) มีนักเรียน นิสิตนักศึกษาเข้าพัก ไม่เต็มตามจำนวนห้องพัก กรณีเช่นว่านี้ให้รับบุคคลซึ่งมิใช่นักเรียน นิสิต นักศึกษาเข้าพักอาศัยด้วยกันได้ แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นเพศเดียวกันกับผู้พัก</p>	<p>จำแนกประเภทของหอพักออกเป็น ๔ ประเภท ตาม</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) - (๒) คงความตามกฎหมายเดิม โดยเพิ่ม (๓) หอพักประจำ สำหรับผู้พักที่เรียนประจำ ซึ่งดำเนินกิจการโดยสถานศึกษา และ (๔) หอพักสหศึกษา สำหรับผู้พักที่มีทั้งชายและหญิงพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกัน แต่ต้องแบ่งแยก เป็นสัดส่วนตามที่กำหนดไว้ <p>ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้พักที่เป็นนักเรียน นิสิตนักศึกษา ให้อย่างทั่วถึง</p> <p>เพื่อเอื้อให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักซึ่งมีผู้เข้าพักไม่เต็มจำนวนห้องพัก จะได้สามารถรับบุคคลซึ่งมิใช่ผู้พัก ตามพระราชบัญญัตินี้ที่เป็นเพศเดียวกับผู้พักเข้าพักอาศัยได้</p>

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๑๕ ให้หนังสือส่วนห้องที่นักศึกษาห้องคุณภาพ แจ้งให้ผู้ขออนุญาตก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารเพื่อประกอบกิจการหอพัก แต่ละประเภททราบเกี่ยวกับลักษณะและประเภทของหอพักตาม พระราชบัญญัตินี้ด้วย	กฎหมายเดิมไม่ได้บัญญัติไว้ โดยมาตราเดิมกล่าวขึ้น ตามข้อเสนอของผู้ประกอบการหอพักที่ได้รับจาก การจัดเตWAR รับฟังความคิดเห็นซึ่งเพิ่มเติมความ เพื่อให้ผู้ประกอบการหอพักได้รับทราบเกี่ยวกับ กฎหมายหอพัก เนื่องจากการก่อสร้างหรือดัดแปลง อาคารเพื่อประกอบกิจการหอพักต้องมีการขอ อนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
มาตรา ๑ ห้ามมิให้ผู้ใดดึงหอพัก เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นเจ้าของ หอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน	มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการหอพัก โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้ เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพักจากนายทะเบียน	รวมความในมาตรา ๑ และมาตรา ๑๕ ตามกฎหมาย เดิมมาไว้ด้วยกัน เนื่องจากเกี่ยวเนื่องเป็นเรื่อง เดียวกัน
มาตรา ๑๕ เจ้าของหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้หอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยแพร่ให้เจ้าของหอพัก	มาตรา ๑๕ ผู้ดำเนินกิจการหอพัก ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นบุคคลสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์ (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรืออ่อนพร่องใน ศีลธรรมอันดี (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตพิรุณไม่สมประกอบ (๔) ไม่เป็นผู้เคยดองรับโทยจำคุกโดยคำพิพากษารถที่สูดให้ จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทยหรือความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาท (๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง รักษาโรคในระยะอันตราย	เพิ่มเติมโรคติดเชื้อร้ายแรงที่อยู่ในระดับประกาศ อาการใน (&) เนื่องจากอาจเป็นอันตรายหรือติดต่อ แก่ผู้พักได้
	มาตรา ๑๗ ผู้ดำเนินกิจการหอพัก ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นบุคคลสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์ (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรืออ่อนพร่องใน ศีลธรรมอันดี (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตพิรุณไม่สมประกอบ (๔) ไม่เป็นผู้เคยดองรับโทยจำคุกโดยคำพิพากษารถที่สูดให้ จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทยหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท (๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๖๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
<p>โรคเท้าช้างในระดับภูมิภาคการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรงหรือโรคพิษสุนารีรังสีในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องดูแลผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวาระหนึ่งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรฐานหอพักอย่างน้อยต้องจัดให้มีมาตรฐานในการจัดสถานที่บริการและการจัดการดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ห้องนอนของผู้พัก ห้องน้ำและห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง 	<p>ในการอนุมัติบุคคลเป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องดูแลผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวาระหนึ่งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน</p>	
	<p>มาตรา ๑๙ หอพักอย่างน้อยต้องจัดให้มีมาตรฐานในการจัดสถานที่บริการและการจัดการดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ห้องนอนของผู้พัก ห้องน้ำและห้องส้วม (๒) การบริการเพื่อส่งเสริมการศึกษาของผู้พัก เช่น สถานที่อ่านหนังสือ อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์กีฬา (๓) การบริการของหอพัก เช่น ห้องดูแลผู้พิ叟และเด็กน้อย ห้องอาหาร สาธารณูปโภค การรักษาความปลอดภัย (๔) ที่ดินและที่ดินที่ตั้งหอพัก เช่น อัตราค่าเช่า การบริหารจัดการ การประกันภัย การมีส่วนร่วมของผู้พัก เป็นต้น หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรฐานหอพัก ตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่ มาตรฐานเรื่องใดได้กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายอื่นแล้ว คณะกรรมการอาจไม่กำหนดก็ได้ 	<p>กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของหอพัก ทั้งนี้ เพื่อบรรดบัตมาตรฐานของหอพัก ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งของยานพาหนะ ฯลฯ ที่ดี ที่สุด สำหรับผู้พัก ให้เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา</p>

พระราชนูญยุติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฤษณะบัญชีฉบับ)	ร่าง พระราชนูญยุติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฤษณะบัญชีใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๑ การขออนุญาตให้ตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๑๕ การขออนุญาตจัดตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้นายทะเบียนคำนึงถึง กรณีดังต่อไปนี้ด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) มีสถานที่ตั้งในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (๒) ไม่มีอยู่ในสถานที่ล่อแหลมด้วยความปลดปล่อยในชีวิตและ ทรัพย์สิน (๓) มีบริการสาธารณูปโภคที่เพียงพอ (๔) ความสอดคล้องกับมาตรฐานของอาคารตามกฤษณะฯว่าด้วย การควบคุมอาคารและการสาธารณูปโภค <p>การขอต่อใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูก ทำลายหรือชำรุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการออก ใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต ตามที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ไม่เกินอัตราตามท้ายพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดให้ลักษณะของการพิจารณาอนุญาตจัดตั้งหอพัก ของนายทะเบียนเพื่อให้หอพักที่จัดตั้งขึ้นนั้นอยู่ใน เขตที่เหมาะสมและปลอดภัย และกำหนดให้นาย ทะเบียนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>หมายเหตุ :- ปรับแก้ตามที่คณะกรรมการกระจาย อำนาจฯ ได้เสนอไว้</p>
	<p>มาตรา ๒๐ บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าต่อใบอนุญาต ค่าใบแทน ใบอนุญาต และรายได้อื่นๆให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>กำหนดให้บรรดาค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามกฤษณะฯ มีรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>มาตรา ๑๒ ในอนุญาตให้ตั้งหอพักให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นกำหนดต่อนาย ทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ ถือว่าผู้ยื่นคำขอขอต่ออายุในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งพิสูจน์ไม่ อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต</p>	<p>มาตรา ๒๑ ในอนุญาตให้ตั้งหอพักมีกำหนดสองปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ ถือว่าผู้ยื่นคำขอขอต่ออายุในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งพิสูจน์ไม่ อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต</p>	<p>กำหนดใบอนุญาตให้ตั้งหอพักมีกำหนดสองปี</p>

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	กรณีมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของหรือผู้ค้ำเนินกิจการหอพัก ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงเจ้าของหรือผู้ค้ำเนินกิจการหอพักต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่มีการเปลี่ยนแปลง	
มาตรา ๑๓ ในการเพื่อนำที่ดินให้ต่ออาชญากรรมไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออาชญาในอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออาชญาในอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือขึ้นต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออาชญาในอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด	มาตรา ๒๒ ในการเพื่อนำที่ดินให้ต่ออาชญาในอนุญาตให้ต่ออาชญาในอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออาชญาในอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ขึ้นต่อปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่วนในเขตจังหวัดอื่นให้ขึ้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาในวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออาชญาในอนุญาต คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด	เพิ่มเติมโดยกำหนดเขตอำนาจในการเขียนอุทธรณ์โดยกรณีที่ผู้อุทธรณ์ที่อยู่ในกรุงเทพฯ ให้ขึ้นต่อปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์อยู่ในเขตจังหวัดอื่นให้ขึ้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และเพื่อให้เกิดความรวดเร็วขึ้น
มาตรา ๑๔ ในการฟ้องในอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้เจ้าของหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนในอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าในอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย	มาตรา ๒๓ ในการฟ้องในอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ค้ำเนินกิจการหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนในอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าในอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย	คงความตามหลักการมาตรา ๑๔ ของกฎหมายเดิม
มาตรา ๑๕ หอพักจะดำเนินกิจการได้ ต้องมีผู้จัดการหอพัก	มาตรา ๒๔ หอพักจะดำเนินกิจการได้ ต้องมีผู้จัดการหอพัก	คงความตามหลักการมาตรา ๑๕ ของกฎหมายเดิม
มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดการหอพัก เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งจากเจ้าของหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เจ้าของหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดากะเป็นผู้จัดการหอพักเอง ก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย	มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดการหอพัก เว้นแต่จะได้รับแต่งตั้งจากผู้ค้ำเนินกิจการหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ในการฟ้องผู้ค้ำเนินกิจการหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดากะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	ผู้จัดการหอพักต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม เช่นเดียวกับผู้ดำรงนิสิตหอพักตามมาตรา ๑๗	
	มาตรา ๒๖ การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก และการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด	
มาตรา ๑๐ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพักซึ่งอย่างน้อยให้มีข้อกำหนดดังต่อไปนี้ (๑) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก (๒) อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหารและค่าน้ำประปาอื่น ๆ (๓) เวลาเข้าออกหอพัก (๔) การเยี่ยมผู้พัก (๕) การรักษาพยาบาล (๖) การถังแรงที่อื่น (๗) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อื่นโดยเลือกปฏิเสธ ระเบียบประจำหอพักให้ใช้ได้เมื่อนายทะเบียนได้เห็นชอบแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน	มาตรา ๒๙ ผู้ดำรงนิสิตหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพักปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยซึ่งอย่างน้อยให้มีข้อกำหนดดังต่อไปนี้ (๑) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก (๒) อัตราค่าเช่าหอพัก เงินประกัน ค่าอาหารและค่าน้ำประปาอื่น ๆ (๓) เวลาเข้าออกหอพักและระบบรักษาความปลอดภัย (๔) การเยี่ยมผู้พัก (๕) การรักษาพยาบาล (๖) การถังแรงที่อื่น (๗) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อื่นโดยเลือกปฏิเสธ (๘) การห้ามเล่นการพนัน การเสพยาเสพติดและสุรา รวมถึงการมั่วสุม เพื่อควบคุมความประพฤติที่ไม่เหมาะสมแก่รัชของผู้พักและเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อผู้พักอื่น การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก ต้องได้รับความเห็นชอบ	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	จากนายทะเบียนก่อนจึงจะประกาศใช้บังคับได้ เว้นแต่หอพักตามมาตรา ๑๔ (๓) ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายทะเบียน	
มาตรา ๑๖ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภทหอพักชายหรือหอพักหญิง เป็นภาษาไทย ขนาดใหญ่พอที่จะได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพัก ในที่เปิดเผยแพร่ให้เจ้าของหอพักทราบ	<p>มาตรา ๒๕ ผู้ดำเนินกิจการหอพักที่ได้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพักและประเภทหอพัก เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอที่จะได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยแพร่ให้เจ้าของหอพักทราบ</p> <p>ป้ายหอพักตามวรรคหนึ่ง ได้รับการยกเว้นภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย</p>	เพิ่มเติมความโดยกำหนดโดยกเว้นภาษีป้ายหอพักตามกฎหมายภาษีอากร เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจการหอพักที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และชูโรงให้หอพักที่ยังไม่ดำเนินการไปดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย
มาตรา ๑๗ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักให้เจ้าของหอพักแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวัน ก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม	<p>มาตรา ๓๐ การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก ผู้ดำเนินกิจการหอพักต้องขออนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนและได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม เว้นแต่หอพักตามมาตรา ๑๔ (๓) ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายทะเบียน</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากเข้าเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต้องแสดงใบอนุญาตประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนด้วย</p>	เพื่อให้การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก จะต้องได้รับอนุญาตก่อนที่จะดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้พัก
	มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีการเลิกกิจการหอพัก ต้องได้รับความเห็นชอบในการเลิกกิจการเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักปิดประกาศการเลิกกิจการไว้ ณ ที่เปิดเผยแพร่ในบริเวณหอพักไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนเลิกกิจการหอพัก และห้ามดำเนินกิจการหอพักต่อไป	เพิ่มเติมความโดยกำหนดแนวทางในการเลิกกิจการหอพักต้องมีขั้นตอนในการเลิกกิจการและได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน เพื่อเป็นการคุ้มครองชูและสิทธิของผู้พัก
	มาตรา ๓๒ ผู้ดำเนินกิจการหอพักและผู้จัดการหอพักนี้หน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพ และความเป็นอยู่ของผู้พักที่อยู่ในหอพักตามระเบียบของหอพักและหลักเกณฑ์อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายเบื้องต้น)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๖ ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ชื่อและอาชญาของผู้พัก (๒) ชื่อของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของผู้พัก (๓) ชื่อ และที่อยู่ของบิดามารดาและผู้ปกครองของผู้พัก (๔) วันที่เข้าอยู่ในหอพักและวันที่ออกจากหอพัก (๕) ลายมือชื่อผู้พัก <p>การกรอกข้อมูลในสมุดทะเบียนผู้พัก ต้องกรอกทุกรายการ แล้วให้ผู้ดูแลและผู้พักลงลายมือชื่อไว้ด้วย ถ้ารายการใดเพียงครึ่ง ห้ามลง แต่ให้เขียน่าแก้ หรือตกเติม แล้วให้ผู้จัดการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้</p>	<p>มาตรา ๓๓ ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการกำหนดที่จัดทำสมุดทะเบียนผู้พักต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ชื่อและอาชญาของผู้พัก (๒) ชื่อของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของผู้พัก (๓) ชื่อ และที่อยู่ของบิดามารดาและผู้ปกครองของผู้พัก (๔) วันที่เข้าอยู่ในหอพักและวันที่ออกจากหอพัก (๕) ลายมือชื่อผู้พัก <p>รายละเอียดตามวรรคหนึ่ง หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ดำเนินการแก้ไขให้เป็นปัจจุบันแล้วให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้</p>	<p>แก้ไขอำนาจในการกำหนดแบบสมุดทะเบียนผู้พักจากเดิมให้เป็นไปตามกฎกระทรวง มาเป็นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>
<p>มาตรา ๓๐ ผู้จัดการหอพักต้องควบคุมดูแลมิให้หลงเข้าอยู่ในหอพักขาย และมิให้ขายเข้าอยู่ในหอพักภัย</p>	<p>มาตรา ๓๔ ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่ควบคุมดูแลมิให้หลงเข้าอยู่ในห้องพักขาย และมิให้ขายเข้าอยู่ในห้องพักภัย</p>	<p>คงความตามหลักการมาตรา ๓๐ ของกฎหมายเดิม กำหนดหน้าที่ให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักมีหน้าที่ควบคุมดูแลเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้พัก มิให้ขายหลงอยู่ประจำกัน</p>
<p>มาตรา ๒๘ ผู้จัดการหอพัก ต้องไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔ (๑) (๓) (๔) หรือ (๕) ทำงานในหอพัก และเฉพาะหอพักภัยต้องใช้หลังท่านนี้เป็นผู้ทำงานในหอพัก</p>	<p>มาตรา ๓๕ ผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณี ต้องไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) (๓) (๔) หรือ (๕) ทำงานในหอพัก และเฉพาะหอพักภัยหรือหอพักสหศึกษาในส่วนของผู้พักที่เป็นหลงต้องใช้หลังท่านนี้เป็นผู้ทำงานในหอพัก</p>	<p>คงความตามหลักการมาตรา ๒๘ ของกฎหมายเดิม แต่ปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมคำ “ผู้จัดการหอพัก” และ “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักคงอยู่หรือจะคงอยู่ในอันตรายเพราเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม</p>	<p>มาตรา ๑๖ เมื่อปรากฏ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักคงอยู่หรือจะคงอยู่ในอันตรายเพราเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้ง</p>	<p>คงความตามหลักการมาตรา ๒๙ ของกฎหมายเดิม</p>

พระราชนิยมยุติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชนิยมยุติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิความารค่าหรือผู้ปักของผู้พัก ทราบโดยด่วน	ให้บิความารค่าหรือผู้ปักของผู้พักทราบโดยด่วน	
	<p>มาตรา ๓๗ หอพักตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๔) เมื่อได้รับการรับรอง มาตรฐานหอพัก อาจได้รับสิทธิประโยชน์และการสนับสนุนจากรัฐ ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร และค่าธรรมเนียม (๒) ค่าสาธารณูปโภค (๓) การอุดหนุนด้านการเงินหรือวัสดุอุปกรณ์ (๔) การสนับสนุนด้านวิชาการ และอื่นๆ 	เพิ่มเติมโดยกำหนดให้มีได้รับรองมาตรฐาน แล้วอาจได้รับการสิทธิประโยชน์ในเรื่องการ ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีในเรื่องต่างๆ สิทธิ ประโยชน์ในเรื่องค่าสาธารณูปโภค หรือได้รับการ สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ วิชาการและ อื่นๆ
<p>มาตรา ๓๙ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไป ในหอพักในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อ ตรวจสอบความคุณให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ บุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร ในการเข้าเป็น นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง ปฏิบัติความสำคัญของนายทะเบียน มีอำนาจเข้าไปตรวจ หอพักนอกราชการดังกล่าวในวรคนหนึ่งได้ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าตรวจสอบหอพัก จะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนด โดยกฎหมายระหว่าง ประเทศที่จะแสดงไว้ด้วย</p>	<p>หมวด ๔ การควบคุมกิจการหอพัก มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) เข้าไปในหอพักระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบความคุณให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยบุคคล ที่อยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร (๒) เรียกผู้ค้าเนินกิจการหอพัก ผู้จัดการหอพัก หรือบุคคลอื่นใด มาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการหอพัก (๓) สั่งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการ หอพัก <p>ในการเข้าเป็นหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าหอพักไม่ได้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักนอกราช</p>	<p>กำหนดให้ นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ว่า ราชการจังหวัด มีอำนาจในการควบคุมหอพัก โดย การเข้าไปตรวจตราหอพักหรือ สถานที่อื่นที่มีผู้พัก อาศัยอยู่ เพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	<p>ดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเข้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	
<p>มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าเข้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักแล้วแต่กรณี</p> <p>(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๒๐</p> <p>(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>(๓) ดำเนินกิจการหอพักเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดี หรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ</p> <p>นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเข้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักนั้น หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ดังหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุบัตรรัฐนี้ได้</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเข้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพัก ให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักเป็นผู้จ่าย</p>	<p>มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพัก แล้วแต่กรณี</p> <p>(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗</p> <p>(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>(๓) ดำเนินกิจการหอพักเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้</p> <p>นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเข้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักนั้น หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุบัตรรัฐนี้ได้</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเข้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักเป็นผู้จ่าย</p>	<p>หลักการคงตามความมาตรา ๓๓ ของกฎหมายเดิม แต่ปรับเปลี่ยนจาก “เข้าของหอพัก” เป็น “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในการสั่งให้พนักงานเข้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินกิจการหอพัก ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้เข้าของหอพักและผู้จัดการหอพักทราบ เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งคำสั่งตามวรรคก่อนแล้ว ห้ามมิให้เข้าของหอพักและผู้จัดการหอพักดำเนินกิจการต่อไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน</p>	<p>มาตรา ๔๐ ในการสั่งให้พนักงานเข้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินกิจการหอพักตามมาตรา ๓๓ ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินกิจการหอพัก หรือผู้จัดการหอพักทราบ เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพักดำเนินกิจการต่อไป เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน</p>	<p>หลักการคงตามความมาตรา ๓๔ ของกฎหมายเดิม แต่ปรับเปลี่ยนจาก “เข้าของหอพัก” เป็น “ผู้ดำเนินกิจการหอพัก” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อควบคุมการดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย</p>

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
	มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	กำหนดให้มีกรรมการ อนุกรรมการ ผู้ว่าราชการ จังหวัด นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	<p style="text-align: center;">หมวด ๕ บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดดำเนินกิจการหอพักโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	เพิ่มอัตราโทษจำคุกและปรับให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการป้องปรามมิให้ผู้ดำเนินกิจการหอพักกระทำการดังกล่าว
มาตรา ๓๖ เจ้าของหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ หรือผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระหว่างไทยปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท	มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระหว่างไทยปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะดำเนินการให้ถูกต้อง	
	มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระหว่างไทยปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะเลิกใช้	
	มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากผู้ดำเนินกิจการหอพักหรือผู้จัดการหอพักรู้หรือควรจะรู้ว่ามีการเล่นการพนันเสพยาเสพติดหรือสูร้ายต่อสุภาพปล่อยให้มีการเล่นการพนันเสพยาเสพติด หรือสูราในหอพัก ต้องระหว่างไทยชั่นเดียวกับวรรคหนึ่ง	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
มาตรา ๓๗ ผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๑๐ ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
	มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ดําเนินกิจการหอพักซึ่งกระทำการใดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำการใดตามนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำการของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดําเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย ถ้าการกระทำการใดตามนิติบุคคลนั้นกิจการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ของผู้นั้น	
	มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อได้เปรียบเทียบแล้วให้สิทธิในการดําเนินคดีอาญาต่องบุคคลนั้นเป็นอันระงับไป	
	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๕๐ ให้หอพักที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ดําเนินกิจการอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นหอพักตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
	มาตรา ๕๑ บรรดาภูมิธรรมชี้อันดับ ๑๘ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎหมายธรรมชี้อันดับ ๑๘ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้	

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ (กฎหมายปัจจุบัน)	ร่าง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. (ร่างกฎหมายใหม่)	สาระสำคัญและเหตุผล
อัตราค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม	
๑. ในอนุญาตให้ดั้งหอพัก ๒๐๐ บาท	๑. ในอนุญาตให้ดั้งหอพัก ๑,๐๐๐ บาท	
๒. ในอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๑๐๐ บาท	๒. ในอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก ๑,๐๐๐ บาท	
๓. การต่ออายุในอนุญาตให้ดั้งหอพัก ๑๐๐ บาท	๓. ในอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๕๐ บาท	
๔. การต่ออายุในอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๕๐ บาท	๔. การต่ออายุในอนุญาตให้ดั้งหอพัก ๕๐ บาท	
๕. ในแทนใบอนุญาตให้ดั้งหอพัก ๒๐ บาท	๕. การต่ออายุในอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก ๕๐ บาท	
๖. ในแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๒๐ บาท	๖. การต่อใบอนุญาตผู้จัดการหอพัก ๒๐๐ บาท	
	๗. ในแทนใบอนุญาตให้ดั้งหอพักหรือ ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการหอพัก	
	๘. ในแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ๑๐๐ บาท	

Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี

ชื่อเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติห้อพัก พ.ศ.
 กระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.	กำหนดเวลาที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีย่างซ้ำที่สุด ภายในเดือน เมษายน 2550				
2.	ระบุความจำเป็นที่ต้องบังคับให้ต้องเสนอ คณะกรรมการรัฐมนตรี (ชีด)				
	กฎหมาย	กฎ	ระเบียบ	มติ ครม.	อื่น ๆ
2.1	✓	-	-	-	-
	เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องเสนอเรื่องต่อ คณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัติฯ ว่า ด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. 2548				
3.	การถามความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม 4 หน่วยงาน (ความเห็นจากการประชุมเชิง ปฏิบัติการเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติห้อพัก พ.ศ.)				
	ชื่อหน่วยงาน		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผลที่สอบถาม
3.1	กระทรวงศึกษาธิการ		✓	-	เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย
3.2	กระทรวงมหาดไทย		✓	-	เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย
3.3	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		✓	-	เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย
3.4	กรุงเทพมหานคร		✓	-	เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย
4.	การถามความเห็นจากคณะกรรมการที่ เกี่ยวข้อง รวม 3 คณะกรรมการ		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	หมายเหตุ
4.1	คณะกรรมการการพัฒนากฎหมาย สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ		✓	-	
4.2	คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์		✓	-	
4.3	คณะกรรมการการพัฒนากฎหมาย การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์		✓	-	

แบบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและรายงานการประชุมของคณะกรรมการแต่ละคณะกรรมการ	
5.	ร่างมติคณะกรรมการและรายงานการประชุมของคณะกรรมการแต่ละคณะกรรมการ ให้นำเสนอในหลักการและส่งร่างกฎหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตราไว้เป็นที่อย่างเป็นทางการ
6.	ลายมือชื่อผู้ประสานงานคณะกรรมการและรัฐสภา

(นายชูเกียรติ สุวรรณรังษี)

ผู้ช่วยผู้ประสานงานคณะกรรมการและรัฐสภา

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์